

[Mimi Jakobsen]

Hvad angår studenterkurserne, er det vel også almindeligt bekendt, at forligspartierne ikke var helt enige i starten. Det er de blevet efterhånden. Vi mener fra CDs side, at det også var meget væsentligt at få bevaret dette tilbud, så længe det overhovedet kan lade sig gøre, men vi måtte da selvfølgelig også erkende, at vi kan ikke have én enkelt lille uddannelsesmulighed, som skal køre med nogle helt andre ressourcebetingelser end alle andre. Derfor synes vi, at man efterhånden er nået frem til en rimelig løsning, at tilbuddet bevares, hvor der er muligheder og elevgrundlag for det; og hvor det absolut ikke kan lade sig gøre, må man sige, at vi ikke kan bevare en dyr uddannelse for nogle meget, meget få. Studenterkurserne har selvfølgelig stadig væk vores varme sympati. Jeg håber da også, at det vil vise sig, at prognoserne her kan gå den anden vej. Det er der jo nogen der hævder det kan på børnetalsområdet. Det ville være dejligt, om det tilbud blev udnyttet af nogle flere. Jeg synes stadig væk, det er værdifuldt, men vi kan altså ikke opretholde en uddannelse på lang sigt, hvis udviklingen bliver ved med at vise, at tilgangen over en periode bliver halveret.

Universiteterne, føler jeg selv, er det område, vi har været mest kede af at spare på, dels fordi det er sket gennem mange år, dels fordi der for universiteterne selvfølgelig ligger nogle meget, meget væsentlige opgaver, ikke mindst i en krisetid. Det skal der slet ikke være nogen tvivl om. Det skyldes i og for sig ikke så meget, at man begrænsede optagelsesmulighederne for lægestuderende, for vi har et stort problem med de mange unge læger, som vi ikke kan finde beskæftigelse til. Det mener jeg er et problem, vi bliver nødt til at tage fat på senere. Det kan vi godt tillade os at løse, inden vi sender endnu flere ud i den uheldige situation, at de efter 10 års uddannelse ikke kan komme i gang med at udøve deres erhverv.

Men der er flere ting. Jeg har nævnt forskningsstipendierne, som vi har været utrolig kede af at spare på, men vi har altså ikke været i stand til at gøre det bedre med de – i forhold til hr. Bertel Haarder selvfølgelig – meget begrænsede evner, vi har haft, og den meget begrænsede tid. Vi er i høj grad modtagelige for ideer, men vi har ikke fundet noget, der var decideret meget bedre i nogen partiers ændringsforslag til finansloven. Vel

kan man føle sig dårligt tilpas over det, man selv laver, men når man ser, hvad andre kunne finde på at sætte i stedet, så får vi det egentlig rigtig godt igen.

Til sidst vil jeg da bare udtrykke håbet om, at vi næste gang får nogle mere kvalificerede uddannelsespolitikere ind i dette. Det ville være dejligt, undskyld, hr. Ole Vig Jensen, han ser lidt bebrejdende på mig. Jeg kan selvfølgelig kun tale på egne vegne, og det skulle glæde mig at se andre partier i samarbejdet, så vi kunne få en diskussion om, hvor vi vil hen med vores uddannelse.

Steen Folke (VS):

Ministeren ville gerne benytte lejligheden til at aflive nogle myter, og ministerens ekko, hr. J. K. Hansen, ville også benytte lejligheden til at aflive nogle. Lad mig følge efter i samme spor.

Der er i hvert fald én myte, jeg gerne vil benytte lejligheden til at aflive, nemlig den, at ministeren er lidt kedelig. Jeg har egentlig altid godt kunnet lide undervisningsministeren, men heller ikke jeg har betragtet hende som nogen spøgefugl. Det må jeg imidlertid til at revidere efter hendes medvirken i en lille farce, der udspillede sig for et par uger siden. Der fik undervisningsministeren nemlig overrakt en pris af den nystiftede Foreningen de Højere Uddannelser og Samfundet. Prisen, der består i en symbolsk ugle – og den er som bekendt ingen spøgefugl – blev overrakt for, som det hed: undervisningsministerens bestræbelse for i en sparetid at fremme ændringer i vilkårene for uddannelse og forskning. Én ting er, at nogle spøgefugle opretter en sådan forening og udleder en sådan pris, men jeg kan godt lide, at undervisningsministeren gravaltvorligt medvirker i forestillingen og modtager prisen. Det er simpelt hen komik på et højt plan.

De nedskæringer af de højere uddannelser og forskningen, som nu skal gennemføres, er nok de hidtil mest drastiske. I den arbejdsdeling mellem SF og VS, som fru Marianne Bentsen-Pedersen nævnte, skal jeg gøre en del ud af dette område, men jeg vil også komme ind på de andre. Men først et par ord om det generelle sigte med de aktuelle og planlagte nedskæringer.

Undervisningsministeren gjorde opmærksom på, at nedskæringerne er en del af rege-